

ДО ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ
ГЕНЕРАЛНА ДИРЕКЦИЯ

Правосъдие и потребители

ЧРЕЗ:

комисар Вера Йоурова – комисар правосъдие,
защита, на потребителите и равенство на половете в ЕС

копие:

Комисия по петиции към Европейския парламент
лично чрез: г-жа Сесилия Викстрьом –

Председател на Комисия по петиции към Е.П.

<cecilia.wikstrom@europarl.europa.eu

петиция №/2016 на КП при Е. Парламент
с изслушване на от ч. до ч.

БГ депутатите в Европейския парламент

копие:

Служба за подкрепа на структурните реформи към ЕК
srss@ec.europa.eu

копие:

група за проверка на работата на прокуратурата в
Република България от ЕС

Копие: Държавните институции –

Народно събрание, ВСС, ВКС, ВАС, МП, Президент,
Омбудсман

П Е Т И Ц И Я

За прокарване на непозволена държавна помощ по чл.107 отДФЕС в националното законодателство с чл.410/417 от ГПК чрез заблуждаваща практика на държава-членка в нарушение на Регламент 805/2004/ЕО и СЕ по безспорни плащания, отказ от изплащане на обезщетение за нарушение на ПЕС, връщане за надвзети суми при блокирани пазари/конкуренция и ограничаване на основни права в ЕС от Съда и ЧСИ в България

Отказ на органите на съдебната власт от прилагане примата на Правото на Европейския съюз

Настоящата петиция има мисията да ангажира вниманието на институциите, отговорни за точното съблюдаване на правовия ред, за извършващи се драстични нарушения в Заповедното производство чл. 410, чл.417 ГПК в противоречие с националното и европейско и да предизвика

незабавна институционална проверка. Касае се за проблематика с висока степен на обществена значимост, засягаща устоите на правовия ред, правната сигурност и ефективното функциониране на съдебен контрол.

Петицията има за цел да изисква действителното осигуряване на минимално ниво на защита на гражданските права, които са отнети при превратно упражняване на правомощия в съдебна процедура Заповедното производство от съда и ЧСИ, вследствие на което се е стигнало до ограничаване права на длъжника до задължителна и всеобхватна информираност и възможност за правна защита.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ЙОУРОВА,

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА.

Обръщаме се към Вас по следния повод за системно нарушаване на императивните норми на правото на ЕС в Република България – високо равнище на защита на потребителите и конкуренция:

България е приела Регламента за безспорни вземания 805/2004/ЕО и СЕ, който следва да се прилага при колизия с националното законодателство съобразно чл.15, ал. 2 и 3 от закона за нормативните актове, /Решение от 09.03.1978 г. по дело 106/77 Siementhal на съда на ЕС/.

Заповедното производство в България е въведено във връзка със задълженията на страната ни по Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за плащане.

След създаване на заповедното производство по чл. 410/417 от ГПК, Върховен касационен съд (ВКС) на Р. България по негово тълкователно дело – т.д. № 4/2013 г. за прилагане на заповедното производство обявява в т. 2 и 8 от решението по делото : „Следва да се има предвид и това, че целта на заповедното производство е създаване на съдебно изпълнително основание за БЕЗСПОРНО ВЗЕМАНЕ...”. Аналогичен текст е записан и в мотивите по т. 8. „Заповедното производство е самостоятелно и специално производство пред съд, насочено да създаде съдебно изпълнително основание за принудително събиране на БЕЗСПОРНИ ВЗЕМАНИЯ”. Доколкото, обаче процедурата по прилагането на текстовете, свързани със заповедното производство, и особено начина и на прилагането към настоящия момент не дава възможност съда да се убеди, чрез проверка на представените му документи и предоставяне на достатъчна по обем информация на длъжника, даваща му възможност за преценка на дължимостта на вземането, в безспорността на вземането, следва че заповедното производство е НИЩОЖНО и следва да се прилага Регламента за безспорни вземания съгласно чл.15 Ал 2и 3 от ЗНА.

Не случайно с решение по дело Георги Елчинов по дело С-173/09 на СЕС, последният постанови, че указанията на върховните съдилища на държавите - членки (ДЧ) НЕ СА ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ към по-ниските по ранг съдилища АКО НАРУШАВАТ ПРАВОТО на ЕС, задължително за тях по силата на чл. 633 от ГПК.

Въпреки това, в сектори, в които са основополагащи в икономиката на ЕС, в нарушение на „Политиката на ЕС за потребителите, която има за цел (с директно приложение в националното законодателство по чл.38 от ХОПЕС):

- да защитава правата на потребителите с помощта на законодателството, включително като ви помага да уреждате проблеми с търговци бързо и ефикасно (например чрез алтернативно разрешаване на спорове и европейски потребителски центрове);

да гарантира, че правата ви са в крак с икономическите и социалните промени, особено в цифровата област, енергетиката и сферата на финансовите услуги: https://europa.eu/european-union/topics/consumers_bg

се създава практика на грубо нарушаване на правата на потребителите.

Националните съдилища са задължени да прилагат Регламент 1/2003/ЕО и СЕ за конкуренцията.

Така създадения модел на „заповедното производство“ отнема правата на потребителите в ЕС – високото равнище на защитата им и ограничава конкуренцията на пазарите в ЕС. Същото съставлява непозволена държавна помощ по чл.107 от ДФЕС, която следва да бъде премахната по силата на чл. 106 от ДФЕС от всяка ДЧ.

Нещо повече, при някои услуги към потребители липсват и индивидуални договори умишлено (топлофикационни, електро, В и К), които да бъдат проверявани от националните съдилища – дело C-243/08 Rappon GSM, при други услуги/банковия сектор/ същите изобщо не се представят.

Юридическите лица и банковите институции чрез чл.417 от ГПК получават, на база на тяхно твърдение за вземане, което НЕ Е УДОСТОВЕРЕНО БЕЗСПОРНО, възможност да предприемат незабавно принудително изпълнение на твърдяното от тях право, като националните съдилищата, въпреки, че са уведомени от ЕК за методиката за установяване на държавна помощ, не са в състояние/освен при директно прилагане на европейското законодателство/ да проверят наличието на препятствия за такова изпълнение/напр. неравноправни клаузи в договора или наличие на нелоялни търговски практики, забранени от закона. Така се създават фиктивни дългове към потребителите и се ограничава конкуренцията, като се отклоняват средства в особено големи размери на европейските данъкоплатци и се разстройва икономиката на ЕС.

Националните съдилища се въздържат служебно да прилагат правото на ЕС съгласно съединени дела C-222/05 и C-225/05 с решение от 7 .06.2007 год Van Der Weerd в хода на съдебните процеси и нарушавайки принципът на „ефективност“ на ЕС – дело – Peterbroeck дело C 312/93, Rescueil, стр. I 4599, най-вече правото на ЕС, като по този начин изваждат България от ЕС практически.

„Заповедно производство“, визира способите и документите, чрез които се доказва не просто едно вземане, а едно БЕЗСПОРНО такова.“ Понятието „безспорни вземания“ покрива всички положения, при които кредитор при установена липса на каквото и да е оспорване от страна на длъжника относно естеството и размера на парично вземане е получил или съдебно решение срещу длъжника, или документ, подлежащ на изпълнение, който изисква изричното съгласие на

длъжника, което се дава или със съдебна спогодба, или публичен документ – РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 805/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 21 април 2004 година за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания. То е строго формално съдебно производство, при което отклоненията и пропуските водят до нищожност на действието. Започвайки със формуляр „Заявление за издаване на Заповед за изпълнение“ и представен надлежен документ в обсега на чл.417 ГПК, за да се стигне до Заповед за незабавно изпълнение и Изпълнителен лист като краен резултат, се преминава през съдебна процедура, която изисква наличието на ВАЛИДЕН ФОРМАЛЕН СЪДЕБЕН АКТ, в случая – РАЗПОРЕЖДАНЕ, който съпътства това производство стъпка по стъпка. В него следва се съдържат всички необходими и изискуеми реквизити за валиден съдебен акт, от дата, обстоятелства, мотиви до надлежен подпис на съдията. Само по този начин може да бъде до известна степен удовлетворено изискването на Регламента „Компетентните съдилища за разглеждането при пълното зачитане на минималните процедурни изисквания трябва, ако са изпълнени всички изисквания, да удостоверят чрез стандартно решение като европейско изпълнително основание, което прави цялото подробно разглеждане и неговите резултати ясни.“

Този акт масово липсва в делата по Заповедното производство. Издаването от съда само на Заповед за изпълнение не може да замести съдебният акт на съда – Разпореждане. Заповедта за изпълнение е формален образец, който се попълва и в него няма мотиви на съда, за да се разбере как се е формирала волята на съда за същия този формален документ. Видно от посочената по-горе разпоредба липсата на този акт е в пряко противоречие с минималните изисквания на правото на Европейския съюз/ПЕС/ и дори само на това води до нищожност на всички последващи действия.

Твърди се инкорпориране волята на съда в издадената Заповед за изпълнение и/или Поканата за доброволно изпълнение, което не релевира с правилата и разпоредбите на закона. Съобразно РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 805/2004: Трябва да се установят минималните изисквания за съдебната процедура, която води до съдебно решение, за да се гарантира, че длъжникът е информиран за съдебните действия срещу него, **ПО ТАКЪВ НАЧИН И В ТАКОВА ВРЕМЕ, ЗА ДА МОЖЕ ДА ОРГАНИЗИРА СВОЯТА ЗАЩИТА**, за изискванията по активното му участие в съдебната процедура за оспорване на вземането, както и за последствията от неучастието. Връчването на покана за доброволно изпълнение от ЧСИ, дори и съдържаща текста на Заповедта за изпълнение или част от него в никакъв случай не може да се приеме за гаранция, че длъжникът е информиран за съдебните действия срещу него, **ПО ТАКЪВ НАЧИН И В ТАКОВА ВРЕМЕ, ЗА ДА МОЖЕ ДА ОРГАНИЗИРА СВОЯТА ЗАЩИТА**.

Следващият момент е, че имаме изначална порочна практика при ЧСИ, които не връчват надлежните документи, както изисква закона и подправят образците на Поканата за доброволно изпълнение по начин, който заблуждава длъжникът за неговите законни права. Съгласно чл. 419 ГПК Разпореждането, с което уважава молбата за незабавно изпълнение подлежи на инстанционен контрол с частна жалба в 2 седмичен срок от връчване на Заповедта за изпълнение. От което може да се направи извода, че Разпореждането и Заповедта за изпълнение трябва да бъдат връчени в един и същи момент. Безспорно и двата документа са издадени от съда, следователно трябва да бъдат връчени по надлежен ред от съда, както

предвижда чл. 7 ал. 2 ГПК Евентуално това може да стане от ЧСИ, само и единствено, ако има такова разпореждане от съда, т.е надлежен съдебен акт и само при условие, на искане на страната, която трябва да си поеме разходите за това, а не да бъдат надписвани за длъжника. С Наредба № 6 са посочени образците за заповед за изпълнение и други книжа във връзка с това производство, които не подлежат на редакция и изтриване на части от тях. Наредба № 7 за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по гражданския процесуален кодекс, чл.2 т.9 предвижда съответна форма на съобщение на съда за връчване на препис от определение, разпореждане – Приложение № 9., Приложение № 20 изрично указва „Заповед за изпълнение по чл. 418 ГПК И препис от разпореждане. От тези нормативни актове се вижда, че законодателят е предвидил и форма и реда на връчване на съдебни документи. Разпореждането и Заповедта за изпълнение е предвидено да бъдат връчени чрез СЪОБЩЕНИЕ, изпратено от съда/ Приложение № 20/. Така че дали трябва съдът да издава Разпореждане не стои под каквото и да е съмнение. Нещо повече в ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ 4/2013г. ОСГТК изрично указва: „В хипотезата по чл.418, ал.1 ГПК заповедта подлежи на изпълнение преди да е влязла в сила, поради което сумите, събрани по принудителен ред в изпълнителното производство, са на основание на издадения съдебен акт – разпореждане за незабавно изпълнение, което не подлежи на проверка в исковия“. Т.е. липсата на Разпореждане се приравнява на липса на изпълнително основание, но към настоящият момент СРС не издава такива актове в заповедното производство! Това пък от своя страна води до невъзможност за приключване на делото в разумен срок – „заповедния съд, има служебното задължение да осигури движението и приключване на делото /чл.7, ал.1 ГПК/. В противен случай заповедното производство би останало винаги висящо и неприключено поради невъзможността за връчване на заповедта и разпореждането и уведомяването за надлежното им връчване съобразно чл. 418, ал.5 ГПК/арг. ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ 4/2013г. ОСГТК/.

Същите се прехвърлят за изпълнение на структурата на ЧСИ, които декларират, че ще спазват като последна инстанция по прилагане на правото (на ЕС предимно) . Спазването му се прокламира на сайта на тяхната Камара (Правни норми на ЕС (13) Регламенти и директиви, които касаят дейността на ЧСИ http://www.bcpea.org/viewpage.php?page_id=23 – Важни документи: Правни норми на ЕС – http://www.bcpea.org/viewpage.php?page_id=46 ,), но до момента на база на фиктивни и минимални дългове са събрали МНОГОКРАТНО ПО РАЗМЕР по голям като капитал имущество.

Спазването на принципа на “ефективност” – прилагане на правото на ЕС е задължение на националния съд, без дори страните да са го искали дело C-312/93 Peterbroeck . Съдът също така е постановил, че норма от националното законодателство, която възпрепятства спазването на процедурата, предвидена в член 177 от Договора, не следва да бъде прилагана (вж. Решението от 16 януари 1974 г., Rheinmühlen, 166/73, Recueil стр. 33, точки 2 и 3)..

...За целите на прилагането на тези принципи, всеки случай, в който възниква въпросът, дали национална процесуална разпоредба не води до невъзможност за или до изключителни затруднения при прилагането на правото на Общността, следва да бъде анализирано с оглед на ролята на тази разпоредба в производството, нейното разгръщане и специалните ѝ характеристики, разглеждани като цяло, пред различните национални инстанции. Като се има предвид този анализ трябва да бъдат взети предвид основните принципи на вътрешната

съдебна система, като например: гарантирането на правото на защита, принципа на правната сигурност и правилното протичане на процесуалните действия.

Директивата относно неравноправните клаузи не допуска национална правна уредба като разглежданата в случая испанска уредба, която не позволява на съда в исковото производство —тоест производството по иска за установяване на неравноправността на клаузата — да постанови привременни мерки и по-специално спиране на изпълнителното производство, когато тези мерки са необходими, за да се гарантира пълната ефективност на крайното му решение.

При липсата на хармонизация на националните механизми за принудително изпълнение основанията за подаване на възражение в производството по принудително изпълнение и правомощията на съда в исковото производство се уреждат във вътрешното право на държавите членки. Тази правна уредба обаче не може да бъде по-неблагоприятна от правилата, които уреждат подобни вътрешни положения (принцип на еквивалентност), и не трябва да прави практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени на потребителите от правото на Съюза (принцип на ефективност). Българската процесуална система накърнява ефективността на защитата, която Директивата относно неравноправните клаузи цели да установи.

ЕК е постановила дебат за прилагането на ПЕС по случаите на заповедно производство на България по програмата Еуро Пайлът с писмо от 11.07.2016 г. по директива 93/13/ЕО и СЕ (посоченото дело С-243/08 по-горе). Проблемът, обаче засяга десетки хиляди граждани и дружества на Европейския съюз и е потенциална възможност да бъдат засегнати икономическите интереси не само на България – хиляди хора остават без дом и без средства за нормално съществуване, стотици дружества са принудени да преустановят дейността си и всички те са граждани на Европейския съюз. Опорочената процедура по заповедното производство представлява една от основните причини за неплатежоспособността, която застрашава оцеляването на предприятията, по-специално малките и средните предприятия, и води до загуба на голям брой работни места. Огромен брой хора са принудени да прибегват до социални помощи не само на територията на Република България и по този начин се нарушава допълнително икономическия баланс на Съюза. Недоверието в съдебната система е една от сериозните причини за драстичното намаляване на чуждестранните инвестиции, което също от своя страна нарушава икономическия баланс на Съюза.

Не на последно място обезпокоителен е фактът, че почти една година след получено запитване EU-Pilot № 8135/15/JUST на Европейската комисия, няма яснота за официалния отговор на българското правителство и за процедурата въобще. Въпросът е от изключително значение, защото запитването касае разпоредбите на българското законодателство именно в частта изпълнително производство и по-специално заповедното производство, регламентирано в ГПК. Поставят се въпроси за съвместимостта им с правото на ЕС по отношение защитата на потребителите, както и чл. 7 и чл. 47 от Хартата на основните права, интерес за Комисията представлява и практиката на българските съдилища в това отношение. В същото запитване Комисията констатира, че в България правата на длъжниците остават незащитени в оптимална степен както в нормативната база, така и в процедурата по нейното прилагане. В тази връзка

възниква и въпросът защо след като Европейската комисия констатира недостатъчна защита на длъжника, българското правителство и парламент не предприемат мерки по приемане на съответни промени в ГПК и приемане на специален закон за защита на длъжника при свръхзадълженост.

Считаме, че предприемането на действия, изразяващи се в отправяне на методически указания до съдилищата и провеждане на обучение на съдии чрез Националния институт по правосъдието не създава достатъчно гаранции за ефективно приложение на правата, гарантирани от Европейския съюз поради което считаме че следва да бъдат търсени по-ефективни мерки за въздействие върху магистратите и Българската държава като цяло с оглед прилагане на ПЕС, което и съобразно националното законодателство има приоритет над националното – Закон за нормативните актове Чл. 15. поради което:

Молим след като проверите на фактическите и правните твърдения, използвани в петицията да откриете процедура за нарушения на ПЕС от страна на Република България и да отнесете казуса до Съда на Европейския съюз с искане:

1. Да осъди РБългария като пазителка на договорите на ЕС по чл 258 от ДФЕС за нарушаване регулярно на законодателството на ЕС и правата на гражданите на ЕС.

2. Да изиска от компетентните български власти приемане на законодателни промени по привеждане на ГПК, в частност изпълнителния процес, и въвеждане на ефективен контрол от страна на съдебната власт върху действията на Съдебните Изпълнители с оглед гарантиране на правата на страните в изпълнителното производство в съответствие с нормите на ПЕС.

3. Да постанови глоба за РБългария по чл. 260, пар.3 от ДФЕС за нарушението със заповедното производство на ПЕС.

4. Да задължи националните органи на България да обезвъзмездят за причинените щети с извънсъдебни споразумения /не само в секторите - финансови услуги, енергетика, цифрови услуги, както и единния ЕС пазар/ по силата на дело 6/60 Humblet на Съда на ЕС - с решение от 16.12.1960 г. напред и назад във времето !

С настоящата жалба правим искане за спешност с цел запазване целостта на ЕС чрез дълбоки реформи чрез координация на национално ниво !

Подписали петицията:

№	Име, Презиме, Фамилия	Адрес	Подпис	Дата
1	Ивайло Павлов Цимев	София ул. Нишова 108 кв. 1	[Подпис]	20.01.2016
2	Зина Милева Дилерова	София, Дружбата 1, 07.43	[Подпис]	20.01.2016
3	Иван Георгиев Шаранков	София ул. Калаз № 5	[Подпис]	20.01.2016
4	Кристина Стефанова	София ул. Котавлия 6	[Подпис]	20.01.2016
5	Звездина Цветкова Меткова	София ул. Хр. Смирненски	[Подпис]	20.01.17

6	Мариана Кешаева Язгара	г. София ул. Христо Смирненски 819	УК	20.01.17
7	ВАСИЛ ГЕОРГИЕВ БАНДАРОВ	п. София 9, МЛАЗОСТ 3 вл. 356/13	УК	20.01.17
8	Димитър Иванов Георгиев	ул. Драгоб 0770 СК	УК	20.01.17
9	Соранка Якова Пасева	ул. БАНКА ул. Гадар	УК	20.01.2017
10	Иван Георгиев Манев	г. София ул. 81-8	УК	20.01.2017
11	Милаш Маргарита	гр. София	УК	20.01.2017
12	Виктор Иванов	Бисерен Христо Гимназия	УК	20.01.2017
13	Валери Василев Васил	гр. София (Одея) 256 в.б	УК	20.01.17
14	Васил Валериев Васил	гр. София (Одея) 256 в.б	УК	20.01.17
15	Велимир Маринов Васил	гр. София, ул. В. Левски 81-3	УК	20.01.17
16	Васил Стефанов Петков	гр. София, ул. У. Димитров	УК	21.01.17
17	д-р. Светла Милакова	гр. София, ул. Свободна	УК	21.01.17
18	Ангелина Иванова Тригерица	София, Симеонов град, ул. Чолаков	УК	21.01.2017
19	Илиана Иванова Митрева	София ул. Сарафово 27	УК	21.01.2017
20	Мария Стефанова Иванова	София ул. Князевски Сириняк	УК	21.01.17
21	Ваня Митрева Иванова	София ул. Князевски Сириняк	УК	21.01.17
22	Георги Величков Трайков	ул. Трайковски ул. 78А	УК	21.01.17
23	Светла Иванова Иванова	София ул. Младост	УК	21.01.17
24	Горан Стефанов Георгиев	София, ул. Князевски Сириняк	УК	21.01.17
25	Александра Стефанова Иванова	гр. София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
26	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
27	Мариан Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
28	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
29	Николай Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
30	Велимир Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
31	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
32	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
33	Васил Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
34	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
35	Валентин Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
36	Димитър Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
37	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
38	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
39	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
40	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
41	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
42	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
43	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
44	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
45	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
46	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
47	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
48	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
49	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.17
50	Иван Стефанов Иванов	София ул. В. Левски ул. 201/202	УК	23.01.2017

Изготвена от Гражданско Движение „Покана за доброволно изпълнение“

18.01.2017 г.

София